

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

III. Proponuntur & dissolvuntur nonnulla dubia, ac difficultates circa
asserta in superiori Capite.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

appellationis prærogativa, tum quod ipsius appellatio, leges, ritus &c. ab ipsamet sanctissima DEI Genitrice instituta fuerint. Nec est quod æmulum aliquem singulare istud Carmelitarum beneficium provocet ad invidiam, aut displicentiam, cum Christianus omnis appelletur Christi Frater; undè D. Anselmus: *quod tantum Patrem, & tantum Fratrem sortiti sumus, utiq; B. Mariæ adscribere debemus &c.* vide sis de hoc Raynaud. *lib. cit. 1. part. cap. 3.* & iterum in *Paranesi ad Sodales.*

PRÆTER suprâ enumerata munera, aliud quoddam assignavit CLEMENS VII. in Bulla, cujus initium est, *Ex clementi.* ut nimirum Ordinis statuta Confratres servant. Quod tamen nec usu receptum, nec intelligendum de ijs statutis, quibus Religiosi professi hujus Ordinis adstringuntur: cum eorum observatio in multis repugnet Sæcularibus, qui in hoc Sodalitium adoptantur. Mendum irrepsisse, Amanuensis incuria, in ipsum Diplomatis textum omninò credendum est; qui sic habet: *Qui Confraternitatem de monte Carmelo ingredi, seu Confratrum Confraternitatis ejusmodi numero ascribi, ipsiusque Ordinis statuta observare, ac habitum dicti Ordinis deferre &c.* cum potius legendum sit, juxta aliud ejusdem Clementis Diploma, cujus initium ab his verbis ducitur, *Dilecti Filij. hoc modo. Qui Confraternitatem de monte Carmelo ingredi, seu Confratrum Confraternitatis ejusdem numero ascribi, ipsiusque statuta observare, ac habitum dicti Ordinis deferre &c.* Quæ lectio & cohærens est, & legitima videtur, atque intelligenda de statutis Confratrum proprijs, hoc est, expositis supra muneribus, ad quorum observationem tenentur.

CAPUT III.

Proponuntur & dissolvuntur nonnulla dubia ac difficultates circa asserta in superiori Capite.

VÆRITUR primò, An Horæ Canonicæ à Confratribus, juxta supra dicta, recitandæ, debeant quotidie recitari?
Respondetur, summos Pontifices circa hoc nihil determinatè expressisse, sed remississe ad formam Alberti,
Nun 2

dinis B. Maria V. de monte Carmelo nuncupari valent; & quàm excellens sit hujus appellationis prærogativa? Lib. de Excell. B. V. cap. 9.

381.
Ad Ordinis statuta servanda non astringuntur. Confratres.

382.
Horæ Canonicæ quotidie à

quæ

Confratribus recitanda sunt: nisi legitime impediantur.

quæ solum meminit institutionis SS. Patrum, & approbata consuetudinis Ecclesiæ: juxta hanc verò quotidiana recitatio requiritur. Unde Constitutiones Ordinis ann. 1625. teste Irenæo supra citato, quotidianam Confratribus recitationem præscribunt. Ut dicam, quod sentio, suppono non posse difficultatem esse de iis, qui aliunde tenentur quotidie Officium persolvere Canonicum, quales sunt Sacerdotes &c. nam solvendo debitum unum, satisfaciunt pariter alteri. Cæteros quoque existimo debere quotidie recitare, nisi legitimo aliquo impedimento excusentur. Communis enim loquendi modus ac usus, per obligationem recitandi, quotidianam intelligit; sicut per obligationem servandi festa, singulos dies festos intelligit, & quando præcipitur jejunium in Quadragesima, quotidianum jejunium exigitur, cum indefinita sit locutio.

Petes, quale debeat esse impedimentum ad excusandos Sodalitales à quotidiana recitatione?

Quale impedimentum illos excusare queat?

Respond. non debere esse tantum, quantum exigitur pro excusandis Sacerdotibus, aut similibus &c. personis à Breviarij recitatione. Quare, inquit Irenæus *loc. cit.* si quis per horam tantum quotidie orare posset, cujus medium mentali orationi soleret tribuere, eo quod inde spirituales animæ vires auferentur: aliunde Rosarij Dominicani Sodalitio nomen quoque dedisset, ex quo deberet ter in hebdomada dicere Rosarium, vel aliis pietatis operibus, precibusque esset deditus, magno cum affectu & ardore, putò sufficere, si aliquoties in hebdomada, pro majori aut minori impedimenti ratione, Horas B. Virginis recitaret, ita ut tunc dicenda non foret dispensatio, sed major non esse ex natura rei, atque ipsius institutionis obligatio. Id colligo ex ipsa Bulla, reducendo utramque partem, *legentium & non legentium*, uti par est, ad æquitatem. Etenim quotidiana recitatio tanto cum rigore præcepta, ut omne aliud exercitium, precesque reliquas excludat, longè gravior est abstinentia carnum per diem unum, (si quidem Sabbati abstinentia, aliaque jejunia sunt de necessitate Ecclesiastici præcepti:) Ergò cum in Bulla tantus rigor non sit expressus, induci non debet latum adeò discrimen inter Confratres legentes, & non legentes, quo sanè deterioris conditionis evaderent Literati. Ita Irenæus. hæc tamen ejus expositio quoad omnia non probatur ab omnibus.

ALTERA quæstio primæ est affinis : utrùm scilicet , integrum sit recitandum officium ?

Respond. Affirmativè : Horarum enim Canoniarum nomine includuntur Matutinum cum Laudibus, quatuor Horæ minores, Vesperæ & Completorium : quæ septem sunt numero, ex præcepto, rituque Ecclesiæ. Confirmatur hoc ipsum. Bullæ loquuntur indefinitè ; ergò non est ratio, cur ad certas solum Horas, aut has potius quàm illas, aut plures, aut pauciores sis obligatus : Ergò vel ad omnes omninò teneris, vel ad nullas.

Simili argumento probari potest quotidiana recitatio, cum ad certos dies non adstringat Bulla, sed loquatur indefinitè. Nec obstat superiùs adducta compensatio, seu reductio ad æquitatem, de qua, ex sensu P. Irenæi, in priori dubio. Nam ea reductio locum habere non videtur, nisi quatenus gravitas obligationis augetur per hoc, quod omnes aliæ preces essent in suprâ memorato casu interdixta seu intermittendæ : in quo supponitur esse aliquod impedimentum ; quo existente idem erit sentiendum de integritate Horarum, quod de quotidiana recitatione : eo autem cessante, integrè quotidie recitandæ erunt.

QUÆRITUR tertio, utrùm is, qui ratione Ordinis sacri, Beneficii, aut alia ex causa recitat majus Officium, teneatur etiam ad Officium minus B. Virginis, ut fruatur Bullæ Sabbatinæ privilegio ?

Respond. Non teneri : nam alterutrum sufficit, majus quidem officium ex Diplomate JOANNIS XXII. ALEXANDRI V. & CLEMENTIS VII. minus verò B. Virginis ex decreto Sac. Inquisitionis Romanæ ann. 1613. Ordinis Constitutionibus, Authoribusque universis, qui ea de re scripsere. Quod etiam tales unica recitatione sive majoris, sive minoris B. Virg. officij satisfaciant, inde patet ac probatur ; quod unico actu potest quis pluribus, ac diversis obligationibus satisfacere. v. g. unico jejunio obligationi præcepti Ecclesiastici, & voti specialis, vel pœnitentiæ in confessione impositæ.

QUÆRES quarto, Utrùm recitans Officium parvum B. Virginis, animo lucrandi privilegium Sabbatinum, & omittens culpabiliter Officium Divinum, ad quod obligatur ratione Ordinis sacri, Beneficii, aut alteriùs tituli, illud de facto consequatur ?

Nnn 3

Negati-

383.

Officium integrè recitandum est.

384.

Non teneatur ad Officium parvum B. Virginis qui ex alia quacunque causa recitat Officiù majus Divinum.

Quæstio curiosa.

Negativam sententiam subjectæ videntur suadere rationes. I. Nemo lucratur indulgentiam, ex Theologorum sententia, per opus in lethali peccato patratum: homo autem ille recitat Officium B. Virginis lethalis culpæ reus, ob neglectum Breviarium; Ergo &c.

II. Videtur ille agere contra mentem & voluntatem Sancti. Virginis, in concessione Sabbatini privilegij expressam. Cum DILECTISSIMA Virgo omnem in eo videatur posuisse sollicitudinem, ut præcepta Divina, Ecclesiæque servarent Confratres; undè vix aliquid præter illa præscriptum voluit v. g. continentia, jejunium &c. Ergo signum est, noluisse cum eo contrahere, qui præceptis neglectis, leviora præstat opera, quibus adipisci potest illud tam singulare privilegium.

Contractus natura, quæ sit? Sabbatini privilegij an contractus dici possit?

Pro affirmante sententia hæc militant argumenta. I. Naturæ contractus: cui, si pars una satisfaciat, deesse non debet altera. Sabbatinum verò privilegium fœderis, & contractus induit rationem, mutua ex promissione, cui satisfaceret per recitationem Officii B. Virginis, (positis alijs de continentia &c. de solo quippè Officio hic disputamus,) pietè ergò præsumendum ac dicendum videtur, piosissimam misericordiam Matrem suam quoque ex parte Confratri tali tunc minimè defuturam. II. Par videtur argumentum de hoc sacri Scapularis beneficio, quoad Sabbatinam è purgatorio ereptionem, ac de primo, quoad immunitatem ab æterno incendio: at hoc probabiliter consequetur, qui continuò gestat ex devoto in sanctissimam Virginem affectu ejus Scapulare, debitumque illius cultum minimè negligit; esto aliundè à lethalibus sit culpæ haud omninò immunis. (Non quod ejusmodi peccator eo in statu sit DEUM visurus, quod asserere, impium esset & hæreticum, sed misericordissima Virgo Scapularis intuitu, pacisque fœderis, cui ille satisfacit, ejusmodi gratiarum auxilia ipsi, alioquin indigno, obtinebit, quibus convertatur, ut conversus salvetur.) Similiter ergò, qui legendo Officium B. Virginis Sabbatino muneri satisfecerit, licet aliundè lethali culpæ obnoxius, videtur id præstitisse, quo post mortem sperare possit Sabbatini privilegij effectum: (si tamen antè decessum remissa fuerit noxa mortalis, alioquin nullum haberet quæstio locum.)

386.

AD PRIMUM oppositæ sententiæ argumentum responderetur primò: nolle Theologos omnia opera fieri in gratia, sed sufficere

si quæ.

si ultimum, quo quispiam lucraturus est indulgentiam, eo in statu peragatur. Qua ex doctrina Sabbatino privilegio nullus erit privandus ex eo præcisè, quod quædam Confraternitatis munia exercuerit lethali culpæ obnoxius, dummodo in gratia ultimum perfecerit. II. Non desunt, qui velint acceptam in peccato indulgentiam, valere recedente fictione, quorum ex sententia valebit Sabbatina, saltem expiatis per contritionem, aut Sacramentalem pœnitentiam peccatis. III. Aliquod etiam discrimen ponendum est eam inter indulgentiam, quam suis operibus Fideles adipiscuntur, & Sabbatinam, de qua agimus. Nam in priori illa habetur immediatè operum ratio, quorum intuitu dispensantur merita Christi, & ex aperto Ecclesiæ thesauro id assumitur, quo satisfiat pro pœnis peccatorum ejusmodi hominis. In posteriori ipsius hominis opera immediatè non spectantur, sed DEIPARÆ Virginis suffragium, intercessio atque protectio. Unde mirum videri non debet, quod SS. Virginis merito hic obtineat, quod malis suis operibus, neque hic, neque alius ullus fuisset affectus.

Nec refert, si objicias, SS. Virginem operi peccatoris non moveri, ut pro eo intercedat, uti per opus pravum Christus Dominus non movetur ad applicandum suæ Passionis meritum. *Respond.* Neutrum quidem excitari intuitu operis mali, utrumq; nihilominus misericordia moveri erga peccatorem: sanctiss. verò Virginem, eo quod miseris ac desitutis peccatoribus data sit in singulare refugium, materno prorsus affectu eorum omnium saluti consulere, ac de Confratribus suis magis esse sollicitam, quos sui fœderis tessera cum viderit insignitos, specialibus adjuvabit auxilijs, inito fœderi, ut satisfaciat. Nec propterea opera reiicimus, sed modo jam tradito misericordissimæ Virginis potentissimam intercessionem potissimum consideramus, quæ necessariam nobis gratiam pro exercendis bonis operibus, nobis impetret, & obtineat.

AD SECUNDUM respond. sanctissimam Virginem intendisse quidem DEI & Ecclesiæ mandatorum observationem, verùm omnia eodem omninò rigore non præcepisse; quasi irritum esse voluerit suæ Confraternitatis pactum eo ipso, quod semel, aut iterum unum mandatorum ejusmodi Confratres transgressi fuerint. Sed ex ijs Regina Virginum elegit præcipuè virginitatem, & continentiam, qua

Utrum omnia opera pro indulgent. lucro requisita debeant fieri in ingratia?
Quodnam intercedat discrimen inter Bullæ Sabbatinæ, cæterasq; indulgentias?

Curbeatiss. Virgo magis sollicita sit de suorum Confratrum salute?

387.

Quomodo SS. Virgo intendit Dei & Ecclesiæ m.

atorū ob-
servationē
in designā-
tis munc-
ribus suis
Confratri-
bus?

qua maximè delectatur, eamq; Confratribus proposuit, atque mo-
dia, quæ ad continendum juvarent, hinc orationem, inde jejunium
adsignavit. Iſtam autem orationem eſſe Eccleſiaſticum, aut parvum
B. Virginis Officium, interpretati ſunt Pontifices, Cardinales, ce-
teriſq; Authores, qui ea de re ſcripſere. Putandus eſt igitur ſacer-
ſatisfeciſſe, qui, omiſſo culpabiliter majori, parvum B. Virginis
recitavit Officium: quod tamen abſolutè non auſim aſſerere; ſed
prudens Lector perpendat accuratiùs, quid ſit ſecuriùs ac probabi-
lius. Ex dictis,

Utrum de-
beat eſſe in
gratia, qui
Confrater-
nitatis o-
pera exe-
quitur?
Vide de
his P. Do-
minicum
à SS. Trini-
tate Tract.
de Jubilæo
controverſ.
13. Cap. 6.
Gabriel à
S. Vincen-
tio p. 3. de
Sacram.
pæn. d. 13.
queſt. 3.
Stephan.
à Paulo
Tract. 5. d.
dub. 12. n.
292.

Colligere licet, illum pariter non debere eſſe in gratia, qui je-
junat, abſtinet, aut alia exequitur, ut Sodalitij legibus ſatisfacit.
Quæ doctrina complures habet patronos in ſimili materia, cum ag-
tur de jejnijs in Jubileo præſcriptis, alijsq; ſimilibus. Quamvis
iterum, qui v. g. dum jejunat ex præſcripto Confraternitatis, non
eſt lethalis furti, videri poſſit differre ab alio, qui dum recitat Of-
ficium B. Virginis omittit Horas Canonicas. Prior etenim debet
tun Confraternitatis ſolvit integrè, eſto delinquat in alio. At po-
ſterior peccat in ipſomet Confraternitatis opere, nempe vitioſa Ho-
rarum recitatione. Niſi dixeris, eum in rigore non peccare circa
opus Confraternitatis, cum non Canonicum Officium duntaxat, ſed
diſjunctivè iſtud, aut B. Virginis parvum Officium debeat recitari.
Tunc verò recitatio Horarum beatiſſ. Virginis dici nequit vitioſa,
cum non ſit cauſa negligendi Horas Canonicas, in quarum negligē-
tia atq; omiſſione eſt culpa: at nec cenſeri poteſt meritoria, cum de
congruè, cum ſit opus mortuum: ſed dici debet, aut pænale, aut
melius conventionale opus, de quo, & pro quo cum ſanctiſſ. Virgi-
ne initum eſt pactum. Conventionale autem opus valere, eſt ſuſ-
ceptum in peccato, ſuadet contractus natura: nam qui aliquid promiſ-
ſit, puta eleemoſynam, verè ſtat promiſſis dando eleemoſynam,
eſto peccaret aliudè, ſi prava intentione hoc faciat, vel ex aliena
eroget &c.

388.

ALIA tamen, inquit Irenæus *loc. cit.* occurrit ratio, quæ
vincat præſatum Sacerdotem Sabbatinam non lucrari. Si videtur
Horarum obligationem pro Confratribus ſic interpreteris. C. L. I.
MENS VII. Horas præcepit juxta formam ab Alberto præſcriptam.
Albertus verò in Règula aliam non aſſignavit præter iſtam: B. V.
g.

Horas Canonicas cum Clericis dicere norunt, eas dicant secundum institutionem SS. Patrum, & Ecclesie approbatam consuetudinem. Qui vero eas non norunt, viginti quinque vicibus Pater noster dicant &c. ubi observandum, non dixisse simpliciter: Qui norunt literas, dicant cum Clericis &c. sed qui cum Clericis dicere norunt, id est, qui inter Clericos fuerint cooptati, cum Clericis &c. unde tria deberent consecrari Confratrum genera distingui. Alij enim norunt legere cum Clericis, id est, sunt Clerici, quibus præscriptum est Officium Canonicum: Alij norunt quidem legere, sed non cum Clericis, quia ad Clericatum sunt inepti, ut feminæ, vel non sunt promoti, ut viri laici, ad quos videri potest spectare obligatio recitandi Horas beatiss. Virginis: Alij demum nullo modo sciunt literas, quibus jejunium & abstinentiam B. Virgo assignavit. Hæc sententia (cujus examen Lectori committo) si admittatur, nihil proderit Sacerdoti Horarum B. Virginis recitatio, si Breviarium omittat, quia Horæ illæ ad eum non magis pertinent, quoad hoc Sodalitij munus, quàm jejunium & abstinentia ignaris literarum imposita.

Ex quo prætereà inferitur, Sacerdotem, qui propter legitimum impedimentum excusaretur à Breviario, haberet tamen copiam recitandi Horas B. Virginis, non teneri ad eas recitandas: sicut sublata legendi quascunq; Horas, etiam B. Virginis, opportunitate, non tenetur jejunare aut abstinere, ut satisfaciat Scapulari. Nam in ea sententia tria ejusmodi munera essent omnino disparata pro triplici Confratrum statu. At si existimes disjunctivè proponi Breviarium & Horas B. Virginis universaliter pro omnibus, qui norunt legere, sive sint Clerici, sive alij, tunc Sacerdos Breviarium recitans, satisfaciet quidem, quia implet partem alteram disjunctionis: at excusatus à Breviario, si supetat facultas recitandi Horas B. Virginis, ad eas tenebitur lege Confraternitatis; quia quantumvis impeditus sit quoad unam disjunctionis partem, liber tamen est quoad alteram. Deniq; si ne quidem Horas B. Virginis possit legere, ad jejunium & abstinentiam nullatenus tenebitur; quia id munus nullo modo respicit eos, qui norunt legere, nec sub determinato, nec sub hypothetico, aut disjunctivo præcepto.] Hucusq; Irenæus.

QUÆRES quinto, utrum nescientes literas possint lucrari privilegium Sabbatinum recitando preces à B. Alberto in Regula Fratrum

Nota tria
Confratrum
genera.

Utrum Sa-
cerdos le-
gitimè ex-
cusatus ab
Officio Di-
vino tene-
atur ratio-
ne Bullæ
Sabbati-
næ ad Ho-
ras B. Virg.
perfolven-
das?

389.

000

tribus

tribus nostris Laicis praescriptas? Non desunt, qui censuerunt id fieri posse, & tales ad hoc teneri. Ex his fuit R. P. Thomas à JESU lib. 2. de *Confratern. S. MARIAE de monte Carm. cap. 4.* Et videtur colligi & deduci ex Diplomate JOANNIS XXII. prout ab aliquibus refertur.

Nescientes
literas non
tenentur
ad preces
Fratribus
Laicis in
Regula N.
praescri-
ptas, sed
ad jejunia
& abstinē-
tiam.

Sed contraria sententia absolutè tenenda est cum R. mo Theodoro Stratio, Lezana, Gregorio Nazianzeno à S. Basilio, Ireneo à S. Jacobo, & alijs. Ratio hujus est, quod nulla omninò hujusce obligationis in Bullis Pontificijs mentio habeatur. Et ipsamet sanctissima Virgo pro ignorantibus literas apud JOANNEM XXII. jejunia & abstinētiā affligit: quod autem ad Regulam Alberti mittat, intelligendum est, de recitantibus Horas Canonicas, & literarum gnaris.

Nec refert, quod vulgata JOANNIS XXII. Constitutio recitariatur apud nonnullos cum isto onere, illa enim lectio legitima non est, cum nec in authenticis, nec in alijs Pontificum Diplomatum, ullum ea de re verbum reperire sit.

390.
Utrum li-
ceat Con-
fratribus pro
libitu aut
officiū re-
citare, aut
abstinētiā
servare?

QUÆRES sextò, An sit integrum & licitum Confratribus pro libitu, aut recitare Officiū majus, aut parvum B. Virginis, aut praescripta jejunia atq; abstinētiā servare?

Affirmativè ad hoc respondet praefatus P. Thomas à JESU *supra cit.* & id deducere nititur, ex pia praesumptione atque interpretatione verborum, ac mentis, SS. Virginis, ac summorum Pontificum, qui videntur reliquisse liberæ Sodalium electioni, alteratrum ex his seligere ac praestare posse. Non enim censentur ita assignasse pro literarum peritis Officij recitationem, ut illos determinat huic uni adstrinxerint &c.

Non licet,

Sed negativè respondendum esse, docent communiter omnes ferè, qui hanc difficultatem attigerunt. Ita P. Cyprianus à S. MARIA, P. Leo à S. Joanne, P. Irenæus, P. Daniel à Virg. MARIA, & alij permulti, ipsæque Ordinis Constitutiones ann. 1626. *Part 4. Cap. 28. §. 6.* & non minus facile quam validè probari posse videtur ex ipsissimis SS. Virginis verbis ad JOANNEM XXII. Pontificem, quibus manifestè atque absolutè suum quibusque, tam nescientibus quam nescientibus literas, munus atque obligationem determinatè assignat. Ab his enim signatim jejunia & abstinētiā, ab illis

his verò Officij recitationem pro Bullæ Sabbatinæ lucro requirit ac reposcit. Idem statuunt & exigunt summi Pontifices, maximè PAULUS V.

Ex quo etiam facilè patet alteriùs, huic jam dictæ affinis, quæstionis resolutio: utrùm scilicet liceat Confratribus alternativè seu indifferenter pro suo beneplacito, nunc recitando, nunc abstinendo &c. huic muneri satisfacere? Ven. P. THOMAS supra laudatus respondet probabile videri, hoc fieri posse à Confratribus pro ipsorum beneplacito ac commoditate. Sed nobis, & illis omnibus, qui negativam sententiam amplectuntur circà superiorem quæstionem, quoad hanc etiam negativè respondendum est, ob suprà insinuatam rationem. Nec censentur Confratres contrarium agendo muneri suo plenè satisfacere, ac proindè periculo sese exponere non fruendi privilegio Sabbatino.

QVÆRITUR *septimò*, utrùm Fratres nostri Laici, qui norunt legere, non tamen cum Clericis, obligentur recitare parvum B. Virginis Officium, ut gratiam Sabbatinam lucrentur?

Respond. *primò*, probabilem videri ac securam affirmativam sententiam. Probatur: nam cum lex universalis sit & indistincta, nec ullum afferri possit rationis discrimen, quod Fratres nostros ab hoc onere eximat, censentur pariter ad hoc obligati: ne fortè aliàs tanti beneficii expertes fiant. Idem ferendum iudicium, inquit Irenæus, *de nostris Sacerdotibus professis, si officium omiserint, aliaque præscripta non servaverint.*

Respond. *secundò* negativam non carere sua probabilitate ac securitate. CLEMENS enim septimus apertè satis in utraque sua Constitutione *Dilecti Filij*. & *Ex elementè*, eos ab onere recitandi eximere videtur. Dum *primò* ait, animas Fratrum, seu Religiosorum ac Sororum adjuvandas post mortem, &c. ac deindè subjungit pro Confratribus, *quodque Confratres ipsi gratiarum earundem participes fieri volentes, Horas Canonicas, juxta formam ab Alberto Patriarcha &c.* Ex quibus liquet, istud onus Officij persolvendi Confratribus duntaxat, non Fratribus Laicis Ordinis impositum videri.

Hanc quoque tuetur sententiam prædictus venerab. P. Thomas à JESU *loc. supra cit.* ubi docet Fratres laicos Ordinis satisfacere huic muneri, & lucrari Bullæ Sabbatinæ gratiam recitando illum nu-

391.

Neque etiam alternativè.

392.

An nostri Fratres laici, qui legere norunt, teneantur recitare Officium parvum B. Virg.?

Probabilis est sententia affirmans: nec minus probabilis securaq; sententia negans.

Satisfaciunt prædicti Fratres

huic debito recitando assignatum in Regula numerum *Pater noster*, & observando præscriptam abstinentiam & jejunia.

393.

Conditio- nes Car- melitis ne- cessariò observan- dae pro lu- cro Bullo Sabbatinæ Admonitio bene per- pendenda.

In Excerpt. Eccles.

merum *Pater noster*, seu orationis Dominicæ, in Regula Alberti pro Matutino, Laudibus, Prima & Horis reliquis assignatum. Præterquam quod alio titulo ac ratione satisfacere videantur, observando præscripta à Regula, & Bulla Sabbatina jejunia & abstinentiam.

Hos Fratres, ac omnes Ordinis professos, agendo de condi- tionibus requisitis à Carmelitis, pro adipiscendo Bullæ Sabbatinæ pri- vilegio, subjectis verbis pijsimè exhortatur R. P. Daniel à Virgine

M A R I A in sua laudatissima *Vinea Carmeli* 5. *PART. CAP. 7. num. 811.*

[P O R R ò hujus nostri Ordinis Fratribus professis ipsa B. Vir- go has præscripsit condiciones; ut scilicet *Regulam suam servent, & in- violatam teneant: atque in sancta perseverent obedientia, paupertate, & te-*

stitate. Ita præstantibus duo promisit clementissima hæc Mater, nempe *salvabuntur*, & quod post obitum suum liberati à supplicio pu- gatorij, in montem sanctum viæ æternæ sint adducendi. Ita habetur ex ip- sa Bulla Sabbatina. Ne igitur gloriemur de tanta nobis promissa gra- tia, nisi istas pacti condiciones servemus, & Regulæ ac votorum no- strorum religiosæ observantiæ insistamus. Quapropter quilibet no- strum *attendant studiosè* (verba sunt in simili subjecto Ivonis Carnoten- sis) *ut signum sine significato non ferat, & vestem sine virtute non portet, ni- fortè sit similis sepulchro desoris dealbato.* Itaque gloriam non tantum honor commendet vestium sed splendor animarum. Liceat itaque sic alloqui Re- ligiosos hujus Ordinis, verbis S. SIMONIS STOCK, supra ex Swaningtono relatis: *Fratres conservando verbum istud in cordibus vestris, satagite electionem vestram certam facere per bona opera, & nunquam despa- re, &c.*] Hactenus præfatus Daniel.

C A P U T I V.

Quanam præstanda sint Confratribus, ut recensitis in tertia, quarta, quinta & sexta hujus Operis Par- tibus, beneficiis ac privilegiis gaudere queant?

394.

U M jam sufficienter necessariò præstanda, pro primo et secundo Confraternitatis nostræ beneficio, privilegioque in superioribus exposuisse videamur, superest, ut de requisitis pro tertio, quod comprehendit plenam merito-